

Danijel Zec

Vlastimir Kusik (1953. – 2018.)

Vlastimir Kusik, povjesničar umjetnosti, likovni kritičar, muzealac, dugogodišnji kustos Muzeja likovnih umjetnosti u zvanju muzejskog savjetnika, istaknuti osječki intelektualac, autor više od pet stotina znanstvenih, stručnih i publicističkih tekstova.

Vlastimir Kusik rođen je 1953. godine u Osijeku gdje je završio osnovnu i srednju školu. Na Filozofskome fakultetu u Zagrebu diplomirao je povijest umjetnosti i arheologiju 1976. godine. U razdoblju od 1977. do 1981. radio je kao konzervator u Regionalnome zavodu za zaštitu spomenika u Osijeku. Napisao je niz stručnih studija o ovoj problematici te sudjelovao u izradi projekata obnove i zaštite gradskih jezgri, arhitektonskih spomenika i pokretnih spomenika kulture.

U Galeriji likovnih umjetnosti Osijek (danas Muzej likovnih umjetnosti) radio je od 1981. godine, stručno zvanje kustosa stekao je 1984., zvanje višeg kustosa 1994. te muzejskog savjetnika 2004. Godine 2014. uvršten je u Arhiv zaslužnih muzealaca Muzejskog dokumentacijskog centra.

Autor je brojnih samostalnih (Marina Tartaglije, Julija Knifera, Đure Sedera, Ivana Kožarića, Slavomira Drinkovića, Edite Schubert, Damira Sokića, Nine Ivančić, Ivana Faktora, Bore Ivandića, Marijana Jevšovara, Davora Vrankića, Marija Čaušića, Hrvoja Duvnjaka,



↑ FOTO M. Topić, 2009.

Vladimira Freliha, Lovre Artukovića, Ljube Perčinlića, Ante Kajinića, Anabel Zanze, Ivana Lukačeka, Bojane Švertasek, Željka Jermana, Nike Špan, Krune Stipeševića, Marina Topića, Antuna Božičevića, Tomislava Fazekaša, Gorana Fruka) i

skupnih izložaba (Slavonskih bijenala, Trijenala medaljerstva i male plastike, *Osječki ratni atelje 91.*; *Slavonija i Baranja 1991–1993.*; *Osijek, rat i vizualni mediji*; *Stalni postav u nastajanju ili Tri stoljeća umjetnosti u osječkoj galeriji*; *Hrvatska apstrakcija 60. i 70. tih godina*; *Sakralna umjetnost: iz zbirki Galerije likovnih umjetnosti Osijek, zbirka skulptura*; *Prodori avangarde u hrvatskoj likovnoj umjetnosti prve polovice 20. stoljeća*; *Ideje, akcija i eksperiment ili tri osječka primjera avangarde na djelu*; *Pogledi. Dvadeseto stoljeće, od početka do kraja, i dalje*; *Gorgona i poslije*; *Primarno i analitičko slikarstvo*; *Osječki suvremeni slikari*; *Umjetnici biraju umjetnike*; *Osječki likovni kvadrat i 75. obljetnica HDLU Osijek*).

Objavio je više od pet stotina znanstvenih, stručnih i publicističkih tekstova od kojih su za izdvojiti “Tübingenski ciklus Julija Knifera”, “Uloga i značenje Muzeja moderne/suvremene umjetnosti u Zagrebu za galerije regionalnih centara”, “Izložba mađarske avangarde: Osmorica i Aktivisti”, “Umjetnička skupina IRWIN”, “Oto Švajcer i osječka galerija”, “Nacionalsocijalizam i izopačena umjetnost”, “Iljko Gorenčević (1896.–1924.), prvi moderni kritičar moderne umjetnosti”, “Oskar Nemon (1906.–1985.), prilozi biografiji nepoznatog kipara”, “Nova hrvatska umjetnost, između centra i periferije”, “Eine Stadt sucht den Mörder, 1931.–1991. (Ivan Faktor)”, “Slikarstvo i kiparstvo u Osijeku od 1940. do danas”, “Tri stoljeća umjetnosti u osječkoj galeriji, slikarstvo i kiparstvo 20. stoljeća ili osječki postav hrvatske moderne umjetnosti”, “Ivan Faktor: Sao Paulo” Osijek, Eine Stadt sucht einen Mörder: 25th Bienal de Sao Paulo”, “Uvod u kiparstvo Ivana Kožarića, HDLU Osijek”, “Secesija slobodnog i kraljevskog grada Osijeka”, “Osječka arhitektura 1918.–1945.”, “Prodori avangarde u hrvatskoj umjetnosti prve polovice 20. stoljeća” i druge. Napisao je i monografske tekstove u monografijama

“Goran Fruk”, “Đuro Seder”, “Marijan Jevšovar” i “Slikarska obitelj Trick”.

Bio je članom Hrvatske sekcije AICA-e (Međunarodnoga udruženja likovnih kritičara), ICOM-a (Međunarodnoga vijeća muzeja), Hrvatskoga društva povjesničara umjetnosti, Hrvatskoga muzejskog društva, ULUPUH-a (Hrvatske udruge likovnih umjetnika primijenjenih umjetnosti) i Muzejske udruge istočne Hrvatske. Dobitnik je nagrade Grb grada Osijeka 2008. godine za osobita ostvarenja u području kulture te doprinos očuvanju i proučavanju kulturne baštine, a za knjigu *ADRESA: Eseji, kritike, kolumne i ostalo* 2007. godine dobio je nagradu Zlatna povelja Matice hrvatske.

Umro je u Osijeku, 27. svibnja 2018.

“Umro je najsofisticiraniji metaurbanitetni genij našega Grada” (...) “Otišao je Kus, frend, usmeni brzi i kratki esej, spori hodač, najvukovarskouličniji hodač nepredvidne izduljene osječke longitudinalne, ultradosjetljivi predavač pun salto preokreta u slikama koje se pred nama izlažu i nude nam svijet puno boljeg pogleda no što smo prije njegova npr. poziva Zoranu Jačimoviću ikada imali šanse osvijetliti i osvijestiti. Disao je svoja najpripremljenija, ali i najspontanija kazivanja – uvijek ono o odmoru radom i čitanjem te ultimativnim nenapuštanjem. Držati nam se tog nenapuštanja, grada kojega ne treba nadograđivati, nego ga panonistički brinuti ljudima. Ne bježati ljude, to je odradeno, ne mobilizirati ljude, nego brinuti ljude u pojedinačnosti, u osobnom slobodnom talentu. Napisao je, šalio se, sabrana djela u knjizi *Adresa*, gdje je prekrasna njegova mudra ludistička rečenica uživala u miru jarmushovskog sporohoda.” (Goran Rem, *Vlastimir Kusik – zauvijek Adresa Osijeka*, svibanj 2018.) ×